

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 361.

Anden Session.

93de Møde.

Tirsdagen den 18de Februar.

(Forts.)

Ordføreren (forts.): Man kunde saaledes bestemme, at med den aarlige Amortisation skulde forbindes en Uopsigeligheid af den hele Kapital, saaledes at der ikke under sædvanlige Omstændigheder kunde opsiges nogen Deel af den, men at Amortisationen skulde gaae frem indtil det Hele var betalt. Vil man derimod sætte Grændse for Amortisationen paa et vist Punkt og ligeledes for Uopsigeligheden, saa troer jeg, at man nødvendigvis maa bringe disse to Terminer i Harmoni med hinanden. Vilde man saaledes gaae ud fra Amortisationen, og bestemme, at den skulde gaae frem med $\frac{1}{2}$ pCt. indtil det Halve af Kjøbesummen var afbetalt, det vil sige 41 Aar, og dermed forbinde en Uopsigeligheid, saa maatte denne Uopsigeligheid naturligen knytte sig til den foregaaende Bestemmelse, saaledes at, efter at Gjælden var nedbragt til Halvdelen, skulde den øvrige Deel af Kapitalen endnu kunne henstaae uopsigelig i et vist Antal Aar, som man kunde finde passende. Eller hvis man vil gaae ud fra, som det Principale, at bestemme en vis Tid, i hvilken Kapitalen skal henstaae uopsigelig, og dermed forbinde Amortisationen, saa maatte man indrette denne sidste saaledes, at dog en væsentlig Deel af Kapitalen var amortiseret inden Forløbet af de Aar, for hvilke Uopsigeligheden var bestemt. Det er væsentligst af disse Grunde, at jeg igjen skal tillade mig at henstille dette Spørgsmaal til det ærede Things Overtveise, og anbefale, at Paragraphen, saaledes som den oprindeligt var stillet af Udvalgets Fleertal, bliver optagen. Der ere vel flere andre Betragtninger, som talte for det Samme, men som jeg ikke troer, jeg behøver at opholde mig ved.

Der er under Nr. 4 og 5 stillet Endringsforslag, der gaae ud paa, at hvis Paragraphen bibeholdes med Amortisation, da Uopsigeligheden maatte bestemmes i alle Tilfælde til 25 eller 15 Aar i det Mindste. Jeg kan meget godt forstaae, at de ærede Forslagsstillere, naar Amortisationen skal saaledes gjøres til Tvangsplicht, kan finde god Anledning til at fordrø en saadan bestemt Uopsigeligheid, skjøndt jeg maa gjentage, at en Uopsigeligheid af det angivne Antal Aar ikke godt hænger sammen med den første Deel af Bestemmelsen, hvor der sættes en Termin for Amortisationen, som vil være 41 Aar; men den foreslaaede Termin for Uopsigeligheden kan dog tjene til at modvirke de Følger, som et saadant Paalæg af Amortisation kan have, og jeg kan derfor finde Forslaget meget forklarligt; men jeg vil dog hellere ønske, at man i det Hele ombytter den femte Paragraph med det oprindelige Forslag, end man skulde see sig foranlediget til at gaae ind paa noget af disse Tilslæg.

David: Jeg har under den anden Behandling af denne Sag gjort opmærksom paa de væsentlige Grunde, som tale for en Amortisation, og Thinget har, vistnok ikke med betydelig Majoritet, men dog med Majoritet bifaldet min Anskuelse. Den ærede Ordfører har, som det synes mig, gjort sig megen Umage for at svække baade Amortisationens Betydning og Rigtighed; men jeg tillader mig at troe, at han i sin Iver for at gjøre dette, har overseet meget væsentlige Punkter, og jeg skal derfor gjøre opmærksom paa disse, medens jeg saameget som muligt skal søge at undgaae at komme tilbage til de vægtige Grunde, som tale for Amortisationens Indførelse, og som jeg har berørt i mit Foredrag ved Sagens anden Behandling. Naar saaledes den ærede